

FRĄCMERNY (1) ai

N sg f frącmerną.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: fraucymerny oraz bez cytatu fraucmerny.

*Przymiotnik od nie zaświadczonej u nas formy „frącmer”; należący do orszaku kobiet możnej pani:
ORSZVLKA Pánná Frącmerna. PaxLiz A4.*

TG